

ARCHEOLOGISCHE EVALUATIE VAN HET BODEMARCHIEF AAN DE STRAALSTRAAT 1 TE MERKSEM (ANTWERPEN)

PROGRAMMA VAN MAATREGELEN

ABO Archeologische Rapporten 367

Rapport opgemaakt door: Lies Dierckx, Julie Hagen en Melissa Lamberts

Kontichsesteenweg 38

2630 Aartselaar

Februari 2017

Dossiernr. 21208.R.01

Aartselaar

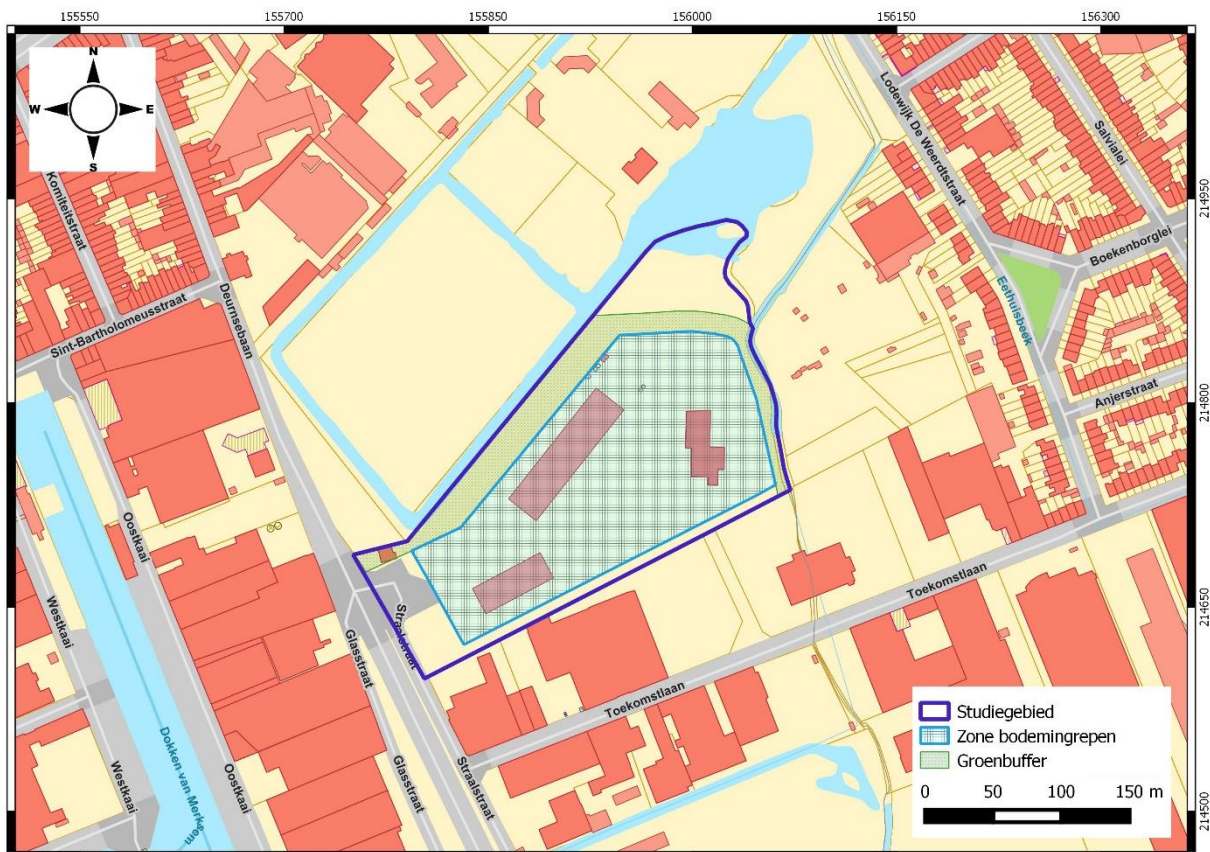
DEEL 3 PROGRAMMA VAN MAATREGELEN

1 INLEIDING

Deze archeologienota kwam tot stand in opdracht van de bouwheer naar aanleiding van de geplande werken aan de Straalstraat 1 te Merksem (provincie Antwerpen). Deze werken houden de realisatie in van een logistiek centrum via een Design-and-Buildprocedure.

De beoogde graafwerken worden beschouwd als een ingreep in de bodem. Doordat de oppervlakte van de percelen waarop deze ingreep betrekking heeft de 3.000m² overschrijdt, de ingreep in de bodem (ca. 25.000m²) de 1.000m² overschrijdt en de initiatiefnemer publiekrechtelijk is moet er, in het kader van het Onroerend Erfgoeddecreet, voorafgaand aan een bouwvergunning, een archeologienota worden opgemaakt om het archeologisch potentieel van de site te evalueren (art. 5.4.1. Onroerend Erfgoeddecreet). Gezien het terrein momenteel grotendeels verhard en bebouwd is, is onderzoek met ingreep in de bodem voorlopig niet mogelijk. Bijgevolg wordt een archeologienota opgemaakt op basis van bureauonderzoek.

Het onderzoeksgebied ligt in een gebied met een in het verleden een lage densiteit aan bewoning.

Figuur 1: GRB met aanduiding van het onderzoeksgebied (blauw), de zone voor bodemingrepen (lichtblauw) en de groenbuffer (groen). (Bron: Geopunt 2017)

2 GEMOTIVEERD ADVIES

Het gevoerde bureauonderzoek is naar onze mening volledig als archeologisch vooronderzoek bij aanvraag voor het ontwikkelen van een logistiek centrum ter hoogte van de Straalstraat 1 te Merksem (provincie Antwerpen). Op basis van een analyse van de landschappelijke, historische, cartografische en archeologische gegevens over het projectgebied menen wij te kunnen besluiten dat er een archeologisch potentieel is maar dat de impact van de geplande werkzaamheden op het archeologisch bodemarchief minimaal is.

Dit baseren we op:

- Een reeds bestaande groenbuffer wordt behouden, waardoor er in deze zone geen bodemingrepen zullen plaatsvinden waardoor er geen verstoring zal zijn van het (archeologische) bodemarchief.
- Het terrein werd in het verleden reeds bebouwd en grotendeels verhard. De drie structuren werden deels onderkelderd waardoor er een verstoring en zelfs vernietiging is van de oorspronkelijke bodemopbouw tot op een diepte van maximaal 4m onder het maaiveld. Ter hoogte van het aanwezige administratief gebouw, de stelplaats en de verbrandingsoven werd het archeologisch bodemarchief dan ook aangetast. Op deze locaties is er door de eerdere vernietiging van eventueel archeologisch interessante lagen geen informatie meer beschikbaar. De kans op kennisvermeerdering is er dan ook onbestaande waardoor deze delen van het terrein geen wetenschappelijke meerwaarde meer hebben.
- Tussen de gebouwen in werd het terrein voorzien van een verharding om het verkeer toe te laten. Hiervoor was een bodemingreep noodzakelijk tot op diepte van minimaal 60cm, inclusief fundering. Bijgevolg is de oorspronkelijke bodemopbouw er aangetast.
- Uit het terreinwerk, uitgevoerd n.a.v. het oriënterend en beschrijvend bodemonderzoek OVAM dossiernr. 35763 (zie Verslag van Resultaten, 2.1 Huidige situatie), blijkt dat het terrein vermoedelijk bij de opbouw van de aanwezige infrastructuur tot maximum 3,5 m-mv werd aangevuld/opgehoogd met puinhoudend materiaal. Eventuele archeologische vindplaatsen bevinden zich dan ook onder een recent ophogingspakket, die een zekere mate van verstoring ondergaan hebben.
- Om de mogelijkheid na te gaan tot hergebruik van de grond in een bouwkundige of een vormvaste toepassing zou volgens de milieuhygiënische code bij de bodemlagen 0-0,5m; 0,5-1,0m en 1,0-1,5m een uitloogtest uitgevoerd moeten worden op de zware metalen.

Deze gegevens maken dat de impact van de werken op archeologische erfgoedwaarden beperkt is. De bodemingrepen zouden geen niet-bekende archeologische resten aansnijden waardoor de kans op kennisvermeerdering zeer beperkt is. Bovengenoemde argumenten, de verschillende beperkende elementen voor vervolgonderzoek zoals de verharding, ophoging/aanvulling van het terrein en bebouwing met onderkeldering en een kosten-baten afweging pleiten daarom voor het afzien van verder onderzoek, mede omwille van mogelijke bodemverontreiniging van het terrein (die een gezondheids- en veiligheidsrisico inhoudt). Bijgevolg dient ook geen programma van maatregelen te worden opgesteld.